

BORIS KVATERNIK

Dan kao nakovanj

Ljetna scenografija

Dan kao nakovanj

Čokolada iz zvučnika
Radio aparata,
Kasno popodne
U kasnu jesen,

Sve je puno
Neke čudne statike.

Tvarni svijet
Tako osjetan;
Jesenje popodne!
Jesenje popodne!
Osjetan poput gusjenice
U hrskavom smeđem listu.

Sjedim u polumraku
Poput kakve
Kokoške na jajima,
Vrijeme teče sporo,
Teče brzo.

Dan kao nakovanj
Pada na pločnik!

Možeš li mi dodati čašu, mila?
Oh. Učinilo mi se
Da si ovdje.

Poezija poput zubobolje
Liječene čačkalicom,
Ovaj stol je sada,
Ovaj stol je ovdje.

Ljetna scenografija

Ulica je blago nakošena,
Spušta se nizbrdo
Prema gradskom sutonu.

Suncobrani s obje strane,
Ljudi prolaze
Pokraj terasa kafića.

Crvene, zelene i bijele
Svijetleće reklame
Iznad starih krovova.

Kuba,
A ne Zagreb –
Na jedan tren.

Kolektiv prolazi,
Nesvjestan svoje kolektivnosti,

Djevojčice i trudne žene
Koje povremeno
Promiču ulicom,
Podjednako izgubljene
U ovoj umjetnoj scenografiji.

Tisuće umišljenih gladnih usta
Zijevaju u potrazi za „sadržajem“.

Boris Kvaternik